

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędów co do prawa i oczywistych błędów w ocenie skutkujących błędnym stosowaniem wyjątku dotyczącego stosunków międzynarodowych (art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001) oraz braku uzasadnienia:

— Komisja nie wykazała by wyjątek dotyczący stosunków międzynarodowych znajdował zastosowanie. Komisja w szczególności nie udowodniła, w jaki sposób ujawnienie dokumentów o czysto prawnym charakterze, zawierających spostrzeżenia na temat prawa UE mogło samo w sobie doprowadzić do ujawnienia strategicznych celów realizowanych w ramach negocjacji przez Unię Europejską lub osłabić negocjacyjną pozycję Komisji. Komisja ma obowiązek przestrzegania prawa i nie może negocjować umów międzynarodowych, które naruszają prawo UE. Strona skarżąca następnie podnosi, że Komisja nie może powoływać się na art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001 (oraz inne wyjątki) „in perpetuum”, tzn. tak długo jak prowadzi gdziekolwiek negocjacje dotyczące umów międzynarodowych. Komisja nie uzasadniła ponadto, w jaki sposób ujawnienie żądanych dokumentów mogłoby szczególnie i rzeczywiście naruszyć ochronę interesu publicznego w odniesieniu do stosunków międzynarodowych.

2. Zarzut drugi, dotyczący błędów co do prawa, oczywistych błędów w ocenie skutkujących błędnym stosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony porady prawnej (art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001) oraz braku uzasadnienia:

— Komisja nie wykazała by istniało racjonalne i przewidywalne, a nie czysto hipotetyczne ryzyko, że ujawnienie żądanych dokumentów naruszyłoby jej interes polegający na uzyskaniu szczerej, obiektywnej i wyczerpującej porady prawnej.

3. Zarzut trzeci, dotyczący błędów co do prawa i oczywistych błędów w ocenie, skutkujących błędnym stosowaniem wyjątku dotyczącego procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001) oraz braku uzasadnienia:

— Komisja nie wyjaśniła dlaczego dostęp do żądanych dokumentów mógł szczególnie i rzeczywiście naruszyć proces podejmowania decyzji.

4. Zarzut czwarty, dotyczący błędów co do prawa i oczywistego błędów w ocenie, skutkującego błędnym stosowaniem wyjątku dotyczącego nadrzędnego interesu publicznego oraz braku uzasadnienia:

— Istnieje w niniejszej sprawie nadrzędny interes publiczny, ponieważ ujawnianie żądanych dokumentów umożliwiłoby przeprowadzenie debaty w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności dostępu do sądów krajowych (i ich roli) oraz potrzeby zachowania spójności i autonomiczności prawa UE. Zagadnienia te stanowią bezpośredni interes obywateli UE i organizacji pozarządowych takich jak strona skarżąca.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 (częściowy dostęp do dokumentu) oraz żądania przeprowadzenia środka dowodowego.

— Strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie zbadała, a przynajmniej nie zbadała zgodnie z obowiązującymi standardami prawnymi, żądania udzielenia częściowego dostępu do żądanych dokumentów oraz nie udzieliła takiego dostępu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2016 r. – Vorarlberger Landes- und Hypothekbank/SRB

(Sprawa T-645/16)

(2016/C 402/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG (Bregenz, Austria) (przedstawiciel: G. Eisenberger, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 15 kwietnia 2016 r., przynajmniej w zakresie dotyczącym skarżącej;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: rażące naruszenie zasadniczych przepisów formalnych z uwagi na brak (całkowitego) ogłoszenia zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi: rażące naruszenie zasadniczych przepisów formalnych z uwagi na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2016 r. – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (BOBO cornet)

(Sprawa T-648/16)

(2016/C 402/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turcja) (przedstawiciel: adwokat T. Tsenova)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Elka Zaharieva (Płowdiw, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Elka Zaharieva

Sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „BOBO cornet” – zgłoszenie nr 12 299 343

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 lipca 2016 r. w sprawie R 906/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 75 i art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009.
-